

UVJERLJIVO DO PUBLIKE
Sa koncerta Crnogorskog
simfonijskog orkestra u CNP-u

Koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra u CNP-u

Besprijekorno muzičko tkanje

Piše

Vanja Vukčević

Nastavljajući dobru praksu okupljanja crnogorskih umjetnika koji žive širom Evrope, Crnogorski simfonijski orkestar u goste je pozvao dirigenta Roberta Homena, koji djeluje u operi Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu i poznatog čembalistu Egona Mihajlovića, profesora na Muzičkoj akademiji u Ljubljani. U ponedjeljak, 3. februara, na Velikoj sceni Crnogorskog narodnog pozorišta, predstavljen je program koji je obuhvatio tri žanrovski različita djela: uvertiru iz opere „Figarova ženidba“ V. A. Mocarta, Koncert za čembalo i orkestar Wq43 u C-molu Karla Filipa Emanuela Baha i Simfoniju br. 4 u A-duru Feliksa Mendelsona.

Uvertira

Maestro Homen je za početak koncerta odabrao čuvenu uvertiru iz Mocartove komične opere „Figarova ženidba“ iz 1786. godine, za koju je libreto na italijanskom jeziku napisao Lorenzo da Ponte, prema istoimenoj komediji francuskog književnika Pjera Bomaršea. Ovo djelo danas se često izvodi kao samostalna kompozicija na koncertnim podijumima širom svijeta. Tematski materijal uvertire kompozitor ne koristi nadalje kroz operu, ali muzičkim sredstvima svakako sugerise njen karakter. Atmosferu svojih opera Mocart je uvijek predstavljao u prvih nekoliko taktova, što je dirigent svako imao u vidu u trenutku izlaganja teme u gudačima, uvjerljivo uvodeći publiku u svijet intriga tadašnjeg buržoaskog društva. Već od prvog fortisima, a nadalje kroz precizno vođene smjene u teksturi i dinamici, orkestar je pod vodstvom maestra Homena u potpunosti uspio da anticipira satiričan karakter „Figarove ženidbe“.

Briljantni Mihajlović

Nakon uvertire, uslijedio je izuzetan nastup čembaliste Egona Mihajlovića, koji je odsvirao tzv. „Hamburški koncert za čembalo i orkestar“ (1772) Karla Filipa Emanuela Baha. Iako se koncert izvodi bez pauza među stavovima, u formalnom smislu, prisutna je cikličnost (Allegro assai-Poco adagio-Tempo di Minu-

etto-Allegro assai) kakva se srijeće u sonatama i simfonijama, a koja u posljednjem stavu podrazumijeva reminiscenciju na materijal iz svih prethodnih. U fokusu pažnje kompletnog izvođačkog aparata bila je ekspresivnost u izrazu, kao i potreba da se prikažu ideali pokreta šturmund drang i osjećajnog stila, čiji je glavni predstavnik K.F.E. Bah. Egon Mihajlović još jednom je demonstrirao izuzetnu virtuoznost, ali i svojevrstan umjetnički senzibilitet, koji su kroz bespriekornost u tkanju muzičkog materijala sa posebnim osjećajem za zvučnu ravnotežu i kreativan međusobni odnos ispratio orkestar, vođen značajkom rukom maestra Homena.

Predano tumačenje

Koncert je zaključen Mendelsonovom tzv. „Italijanskom simfonijom“ br. 4 u A-duru op. 90, koju je nakon premijernog izvođenja u Londonu 1833. godine, kompozitor više puta doradio, a prvo izdanje djela uslijedilo je tek nakon njegove smrti. Mendelson je ovu četvorostavačnu simfoniju počeo da piše na putovanju po Italiji i djelom je pokušao da prenese lične utiske o umjetnosti, prirodi i narodu ove zemlje. S tim u vezi, u prva tri stava u muzičkom smislu ne osjeća se uticaj italijanskog nacionalnog stila, ali je zato u finalu kompozitor nedvosmisleno za referencu uzeo italijansku igru saltarelo.

Maestro Robert Homen, koji je inače debitovao pred podgoričkom publikom, imao je u brižljivo osmišljenoj interpretaciji punu podršku Crnogorskih simfoničara koji su i dramske i lirске epizode izvodili sa posebnom angažovanošću, a sve u cilju uspostavljanja romantičarske dramaturgije. Ovo djelo nam je ponovo potvrdilo narastajuće tehničke mogućnosti našeg orkestra i sposobnost maestra Homena da, tragajući za suptilnim značenjima cijele Mendelsonove partiture, čak i u furioznom tempu posljednjeg stava, nađe prostora za oblikovanje ekspresivnog melodijskog toka. Očigledno uživajući u značajki odabranom i odlično izvedenom programu, publika u punoj sali CNP-a ispratila je izvođače dugim i srdačnim pljeskom.